

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Clausen: Jeg foreslaar dette Lovforslag henvist til det Udvalg, der blev besluttet nedsat angaaende den forrige Sag paa Dagsordenen.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Ændring i Folketingets Forretningsorden.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 2199.)

Formanden (Høgsbro): Som det vil erindres, foregaar denne Behandling efter Reglerne for Lovforslags 2den Behandling. Der er intet Ændringsforslag stillet til denne Behandling.

Jeg sætter altsaa selve Forslaget, som det foreligger, til Forhandling.

Bajer: Jeg havde ikke ventet, at jeg skulde være den første Taler ved denne Lejlighed. Forslaget har jo 10 Forslagsstillere, og jeg havde ventet, at der havde været en Ordfører for Forslagsstillerne — saaledes som der vistnok ogsaa er; og jeg gætter næppe fejl i, at det er det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier), som jo har saa store Fortjenester af denne Sag fra tidligere Tid. Jeg ønskede imidlertid ikke, at denne Sag skulde gaa videre uden Omtale, fordi denne første Behandling føres efter Reglerne for 2den Behandling; da der intet Ændringsforslag er stillet, kunde det jo ellers se ud, som om hele Tinget var enigt om, at dette Forslag skulde vedtages uden Ændringer. Naar jeg ikke selv har stillet Ændringsforslag, er Grunden den, at jeg har den Ære at være Medlem af Forretningsudvalget og haaber, at dette Forslag nærmere skal prøves i dette Udvalg, hvor jeg da vil saa Lejlighed til at gøre min Mening gældende. Men jeg syntes dog, det var underligt at henvise Sagen til dette Udvalg, uden at der var sagt det allerringeste til Begrundelse af, at det skulde henvises dertil. Jeg vil derfor, da jeg ogsaa tidligere har interesseret mig meget for denne Sag, straks gøre den Bemærkning, at jeg ser ikke

paa dette Forslag, som om det gik ud paa at skabe, hvad jeg vilde kalde en Rensningsmaskine i sproglig Henseende. Det er der mange, der mene, at Udvalgets Hovedopgave skulde være, at rense vore Love for fremmede Ord. Jeg vil med det samme gøre den personlige Bemærkning, at jeg ser noget anderledes paa denne Sag end tidligere. Jeg erkender, at man kan gaa meget for vidt med at rense Sproget for fremmede Ord. Jeg har set, hvor uheldigt det ofte er, naar visse internationale Ord, der forstaas af næsten alle Folk, blive kastede ud af et Sprog. Saaledes naar man kører paa tykke Jærnbaner og Konduktøren kommer og beder om „die Fahrkarte“, saa er det ikke enhver, der forstaar, hvad det er, naar han ikke er godt inde i det tyske Sprog, — det er nemlig et rigtig tykt Ord. Derimod Ordet Billet kender enhver i den civiliserede Verden. Jeg tror, at det paatænkte Udvalg, foruden naturligtvis at tage et passende Hensyn til Sprogets Rensning, dog fortrinnsvis skal have for Øje, at vore Love blive affattede i en saadan Form, at de kunne forstaas uden Vanskelighed af dem, som særlig skulle bruge dem, og dette gælder i Særdeleshed om de Love, som skulle bruges af Menigmand. Der er tillige tit et andet Hensyn, som træder mere i Forgrunden, og det er, at man undgaar de overordentlige lange, knudrede Perioder, vi under Tiden finde. Som Eksempel skal jeg nævne Forslag til Lov om Alderdomsunderstøttelse § 4, ikke saaledes, som den nu staar i Loven, — thi jeg smigrer mig med at have haft nogen Indflydelse paa Redaktionen i sidste Djeblif — men saaledes, som den forelaa her. Jeg tror, at det ærede Medlem for 1sted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn) under Tiden er bleven drillet med, at han skulde have lavet dette Forslag paa 10 Minutter. Det være langt fra mig at nære nogen saadan Mistanke. Jeg nærer altfor god Tro til det ærede Medlem, til at jeg skulde tro, at han oprindeligt skulde have foreslaaet en saadan § 4, der var et Eksempel paa det mest knudrede Sprog, i den Grad knudret, at jeg kom til at tænke paa, hvad det afdøde Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) sagde en Gang, da vi forhandlede om Lovenes Sprog — det var den 21de Februar 1891 — idet han mindede om et Vers af en bekendt Sprogmand, der sagde:

„Sig mig du danske Mand, som Halsen
brak

Midt i din lange Periode;
Var det det Sprog, du lærte af din
Moder,
Da du Livets første Toner drak?”